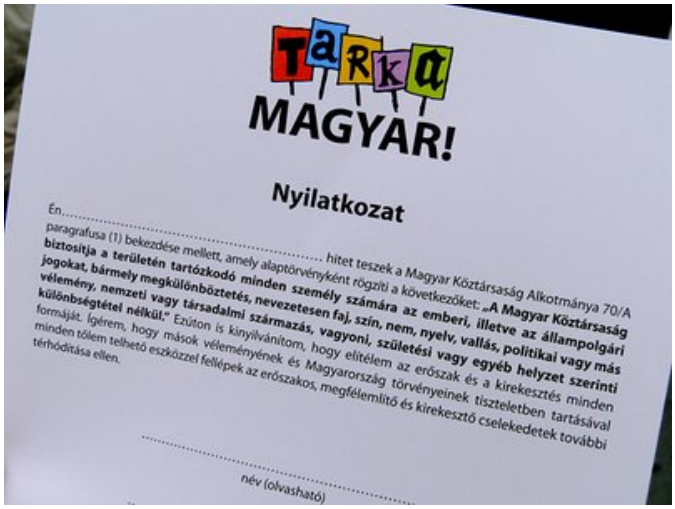

Kedves Magyar Tarka Aláírók!

Némi csalódottsággal értesültem róla, hogy mozgalmuk nem valamelyik kihalóban lévő magyar szarvasmarha fajta megmentésére irányul, mint ahogyan azt a „Tarka Magyar" elnevezés sugallja.

Vigasztal viszont, hogy olyan feladatot tűztek zászlajukra – a kirekesztés, a diszkrimináció elleni fellépést – amely jogászként mindig is szívügyem volt. Engedjék meg, hogy javaslatokat tegyek arra, mely területeket tekintse kiemelt fontosságúnak a Tarka Magyar mozgalom a diszkrimináció, az emberi jogok terén ma Magyarországon.

Mindenekelőtt rögzíteni szeretném, hogy elméleti és gyakorlati ismereteim tükrében ma Magyarországon a legsúlyosabb diszkrimináció és kirekesztés a MAGYAR EMBEREKET éri, ideértve a magyar gazdákat, a magyar vállalkozókat, a magyar munkavállalókat. Különösen súlyos kirekesztést élnek meg azok, akik büszkén vallják és vállalják a magyar nemzethez tartozásukat – a csonka Magyarország határain belül és az elszakított területeken egyaránt. Az úgynevezett „rendszerváltozás" óta csak és kizárólag a magyar nemzethez tartozás miatt ért diszkriminatív, kirekesztő, durva bántalmazás embereket, mégpedig nem csupán magánszemélyek, hanem a hatalom rendőrsége részéről, s tömeges mértékben. Semmilyen más nemzethez, nemzetiséghez, vagy etnikumhoz, valláshoz tartozó csoportot nem ért szervezett erőszak vagy diszkrimináció hazánkban a második világháború óta. Annál kirívóbb kirekesztést, megfélemlítést, diszkriminatív alapú bántalmazást kellett viszont elszenvednie nemzeti érzelmű MAGYAR EMBEREK tömegeinek.

Az 1956. évi magyar forradalom és szabadságharc ötvenedik évfordulóján például ezeket az embereket a nemzethez tartozásuk kifejezése miatt a rendőrök durván bántalmazták, mind szóban, mind tettekkel. A kirekesztés legdurvább formáit alkalmazva egyebek mellett „rohadt magyaroknak" szólították a megemlékezés résztvevőit, a magyar zászlót, a kokárdákat, jelképeket, a magyar népművészet jegyeit viselő tarsolyokat egyaránt „bűnjelnek" tekintették, s akik ilyesmit viseltek, azokat összeverték, megtaposták, nemzeti jelképnek minősülő tárgyaikat megrongálták, volt, hogy a Dunába dobálták. Olyan eset is volt, hogy egy békés emlékezőt a nála lévő magyar zászlóval fojtogattak, hosszú perceken át, egyértelműen megvalósítva ezzel az emberölés bűntettének kísérletét. Sem ezt a személyt, sem a többszáz további áldozatot, akiket a magyar nemzethez tartozás vállalása miatt ért kirekesztés, diszkrimináció és bántalmazás, mind a mai napig nem kártalanították s az elkövetők felelősségrevonása is elmaradt. Ez az emberi jogok tömeges és durva megsértését valósítja meg, ahogy erre a magyar állam figyelmét már két évvel ezelőtt felhívta az ENSZ egyik emberi jogi bizottsága, a kínzás elleni bizottság.

Sajnálatos módon a 2006. őszi tömeges rendőri brutalitásokat megelőzően s azóta is rendszeresen előfordul, hogy a magyar nemzethez tartozást kifejező zászló vagy más jelkép birtokolása miatt előállítanak, őrizetbe vesznek, vagy más módon kirekesztően kezelnek magyar állampolgárokat a magyar rendőrök. Az ezzel összefüggő ügyeket legjobban a Nemzeti Jogvédő Alapítvány és Szolgálat honlapjáról ismerhetik meg (www.nja.hu). Éppen ezért, a Tarka Magyar mozgalom színre lépésének napján arra kérem a magunkfajtákat, a nem tarka magyarokat, a jelző nélküli magyarokat, hogy emeljük fel a fejünket, nyerjük vissza öntudatunkat, védjük meg emberi jogainkat, s a magyargyűlölet, a mi kirekesztésünk elleni fellépés jeleként is használjunk minden lehetséges alkalommal magyar nemzeti jelképeket. Tegyünk házunkra, autónkra, táskánkra, ruhánkra magyar zászlót vagy más jelképet, s viseljük azt büszkén. Soha ne felejtsük el: ez mi HAZÁNK, mi itt itthon vagyunk és nem hagyhatjuk magunkat terrorizálni, megfélemlíteni, kirekeszteni. Tégy tehát a magyargyűlölet ellen, legyél büszke magyarságodra és ezt fejezd ki mától kezdve zászlóval, nemzeti jelképpel! Bíztass erre másokat is, kedves Magunkfajta, kedves jelző nélküli magyar, kedves nem tarka magyar!

Kérem a Kedves Tarka Magyarok haladéktalan és hatékony fellépését a magyar nemzethez tartozás miatti hatalmi erőszak és az emberi jogok durva, diszkriminációra alapuló megsértésével szemben. Bízom benne, hogy a Tarka Magyar mozgalom színrelépésével a magyargyűlölet és magyarüldözés, a diszkrimináció és kirekesztés e látványos megnyilvánulásai gyorsan megszűnnek. Bízom abban is, hogy a 2006. őszi tömeges, megfélemlítő, kirekesztő emberi jogi jogsértések ügyében - amelyeket elsősorban az MSZPSZDSZ kormány és az általa irányított rendőrség követett el -, végre megtörténik a felelősségrevonás és az áldozatok irányában a kártérítés. Legyen ez a Tarka Magyarok által kitűzött első komoly cél. S mi pedig, a nem tarka magyarok, a jelző nélküli MAGYAROK ünnepeljük a kirekesztés elleni határozott fellépés kezdetét úgy, hogy nem tűrjük többet a magyargyűlöletet, annak súlyosan diszkriminativ, a magyar embereket megalázó, elszegényítő, Magyarországot pusztulásba vívő megnyilvánulásait.

Elég volt a magyar vállalkozókkal és a magyar gazdákkal szembeni súlyos, kirekesztő fellépésből, a multikkal és külföldiekkel szemben a magyarok hátrányos helyzetben tartásából, diszkriminációjából! Legyen vége a magyar vállalkozók és gazdák folyamatos megfélemlítő jellegű zaklatásának, amit eddig az adóhatóságok, munkaügyi hatóságok, köjál és más hivatalok gyakoroltak, súlyosan diszkriminálva a magyar embert a külföldivel, illetve a multicégekkel szemben, ahol a bevétel és a profit a többszöröse, az ellenőrzés a tört hányada, mint a magyaroknál. Elég volt abból, ahogy a magyar munkavállalókat diszkriminálják, kirekesztik az emberi élethez szükséges jövedelmekből, a nemzeti vagyonból, a munkavállalói jogokból, a szakszervezeti érdekvédelemből – miközben egy szűk, kivételezett réteg hatalmas profitra tesz szert és kifosztja az országot.

Munkára fel, Kedves Tarka Magyarok, tegyenek a kirekesztés, a diszkrimináció ellen!

Kérem azt is, hogy végre tegyék magukat igazán tarkává! Figyelem egyre gyakoribb vonulásaikat, s hiányolom, hogy kéz a kézben vonulna cigányember és nem cigányember. Miért nem fogják meg egymás kezét, Kedves Tarkák? Miért olyan fehér az egész tömeg? A rossznyelvek szerint azért, mert önök leginkább olyan kivételezett, gazdag, luxuskörülmények között élő emberek, akik romával még soha életükben nem találkoztak, legfeljebb egy méregdrága belvárosi étteremben cigányzenét hallgatva. Olyan aljas rágalmak is elhangzanak, hogy önök nem is vegyülnének a magyar cigánysággal és az integrált oktatást például meghagyják a kiszolgáltatott falusi embereknek. Tegyenek a megalapozatlan rágalmak ellen, kedves tarkák! Mindenki, aki csatlakozott a Tarka Magyar mozgalomhoz, hívjon meg évente legalább egy hónapra egy sokgyerekes vidéki cigánycsaládot és lássa vendégül saját otthonában. Gyermekeit pedig a Rózsadombról vagy Lipótvárosból küldje el Dél-Somogyba, Borsodba, Szabolcsba és járassa ott iskolába, mondjuk egy tanéven át. Szűnjön meg a szegregáció! Tarkítsák az országot. Kérem a Tarka Magyar mozgalomhoz csatlakozott Magyar Zsidó Kulturális Egyesületet, hogy álljon élére a kezdeményezésnek. Hívjon fel minden egyes zsidó iskolát arra, hogy nyissák meg kapuikat a vidéki roma gyerekek előtt! Váljon tarkává a Lauder iskola, s sorra többi is! Üljön minden zsidó gyermek mellett egy cigány gyermek, ismerkedjenek egymás kulturájával, hagyományaival, szokásaival! Ne szerénykedjenek tovább fővárosi zsidó identitású honfitársaink, ne mondjanak le a sokszínüség, a tarkaság hétköznapi örömeiről a vidék nem tarka magyarjainak javára. Vegyék ki aktivabban részüket a tarkaság igazi örömeiből!

Remélem jó tanácsaimat megfogadják, szívből kívánok sok sikert a Tarka Magyaroknak!

Szeretettel

Morvai Krisztina
Budapest, 2008. október 4.

kép: zuhatagitigris.blogspot.com